

Uitzicht 04

uitgave van MMV
jaargang 47 2021
www.mmv.nl

Natuurlijk tegen kanker

Alzheimer:
diabetes
type 3

Met een hersentumor
koos Herman zes jaar
geleden zijn eigen weg:
**'Regulier of alternatief
bestaat niet'**

Uit de spreekkamer:
Galblaasontsteking
Nierstenen

STILLE OORLOG **TEGEN**
KRUIDENSUPPLEMENTEN

MET EEN HERSENTUMOR
GING HERMAN OP ONDER-
ZOEK: HOE DENKEN ZE IN
DE REST VAN DE WERELD
OVER DE BEHANDELING
VAN KANKER?

‘Regulier
of alternatief
bestaat niet’

Zes jaar geleden bleek Herman Van Den Driessche (55) een hersentumor te hebben: een graad 2-glioom. Na de operatie zou bijna een jaar van chemotherapie en bestraling volgen. In plaats daarvan besloot Herman zijn leefstijl radicaal te veranderen. 'Ik wilde op een natuurlijke manier mijn lichaam ondersteunen.' Sinds drie jaar is hij ontslagen van controles in het ziekenhuis.

TEKST DORIEN DIJKHUIS BEELD MARIJKE DEBUSCHERE

Achteraf gezien waren er wel aankondigingen. Soms liep hij plotseling tegen de deurpost, alsof hij de bocht die hij door de deur moest maken te krap had ingeschat. Hij was vergeetachtig geworden, moest dingen opschrijven om ze te onthouden.

Herman Van Den Driessche had er weinig aandacht aan besteed. Het zou de leeftijd wel zijn... Hij was pas 48, maar toch, hij werd onmiskenbaar een dagje ouder.

In januari 2015 kreeg hij een epileptische aanval, na een stressvol telefoongesprek met een klant - hij was zelfstandig verzekeringsmakelaar. "Mijn vrouw zag het gebeuren en belde de ambulance", zegt hij. "Ik weet nog wat ik dacht voordat ik het bewustzijn verloor: 'Nu ben ik aan de beurt.' Mijn vader en mijn opa overleden beiden rond hun vijftigste levensjaar. Dat hield me toen bezig. Direct daarna had hij ook nog een geruststellende gedachte: 'Het is misschien niet ernstig, want het zit niet aan mijn linkerkant.' Na die gedachten werd alles zwart."

Ernst van de situatie

Na de PET-scan in het ziekenhuis vertelde de arts dat de epileptische aanval waarschijnlijk veroorzaakt was door een hersentumor. "Ik kende epilepsie alleen van een klasgenoot van vroeger, van de middelbare school. Zo'n aanval zag er ernstig uit, maar die klasgenoot herstelde telkens vrijwel onmiddellijk, dus hoe erg kon het zijn?"

In het ziekenhuis van Oudenaarde werd het vermoeden van een hersentumor bevestigd, maar drong de ernst van de diagnose nog niet tot hem

door. Toen hij vijf dagen in het ziekenhuis moest blijven ter observatie, maakte hij zich meer zorgen over het werk dat zou blijven liggen dan om wat er in zijn hoofd was gegroeid. "Ik besloot het bericht van mijn diagnose online te delen. Veel van mijn klanten hadden een Facebook-account en het bericht daar plaatsen scheelde tijd. Toen ik honderden reacties met steunbetuigingen ontving, drong tot me door hoe ernstig mijn situatie was."

De ziekenhuisarts was optimistisch. De tumor was drie tot vier centimeter groot, groeide traag en was 'mooi ingekapseld' vooraan rechts vlak onder de schedel. Het zou een relatief makkelijke operatie worden. Als de arts zo positief gestemd was, waarom zou hij zelf dan gaan zitten kniezen? Toch veranderde die positieve *mindset* toen hij hoorde wat hem na de operatie te wachten stond: 46 weken chemotherapie en bestraling. "De neurochirurg zei: op de beste scan zien wij slechts 85 procent van de tumorcellen, daardoor kunnen wij nooit alles operatief verwijderen. De hersenen bieden boven-

'Er is weinig bewijs voor het feit dat chemo kanker geneest'

dien geen ruimte om iets extra's weg te nemen, zoals je op andere plekken in het lichaam wel kunt doen. Nabehandeling met chemo- en radiotherapie was een noodzakelijk kwaad, volgens de oncoloog. Hij gaf mij nog zeven jaar te leven als ik voor alternatieve behandelingen koos en nog vijftien jaar als ik zijn therapie volgde."

Even zoeken op internet bevestigde die negatieve prognose. "De kans dat ik vijf jaar later nog in leven zou zijn, was 26 procent. En het was niet gezegd of ik - als ik daartoe behoorde - dan nog over voldoende kwaliteit van leven zou beschikken. Veel mensen houden de rest van hun leven last van de bijwerkingen van chemotherapie en bestraling."

Leven op suiker

Herman herinnerde zich vier klanten die kanker hadden overleefd. Hij zocht ze op

om te vragen wat ze hadden gedaan. "Alle vier hadden ze een andere vorm van kanker gehad", vertelt hij. "Maar het antwoord op mijn vraag hoe het kwam dat ze nog leefden was vier keer hetzelfde: ze waren gestopt met het behandeltraject in het ziekenhuis en begonnen met alternatieve therapieën."

Ook nam hij contact op met hun therapeuten en vroeg hen hoe het kwam dat hij op zijn leeftijd kanker had gekregen. De arts in het ziekenhuis noemde het simpelweg domme pech. Maar van de verschillende therapeuten kreeg hij vier keer hetzelfde antwoord: voornamelijk stress, voeding en weerstand en in mindere mate erfelijke belasting en werkomstandigheden. "Die eerste drie factoren kon ik zelf beïnvloeden", zegt Herman. "Ik kwam erachter hoe ontzettend ongezond ik geleefd had. Voor kanker in het algemeen en hersenkanker in het bijzonder geldt dat geraffineerde suikers veel kwaad doen, omdat kankercellen ze als brandstof gebruiken om te groeien en zich te blijven delen. En wat had ik gedaan? Ik had tien jaar lang op suiker geleefd. Ik had een stressvol bestaan met een eigen bedrijf, sliep hooguit vier uur per nacht en was veel onderweg. Warm eten deed ik misschien drie keer per week. Voor alle overige eetmomenten stopte ik bij een

BIOGRAFIE

Naam: Herman Van Den Driessche, 55 jaar.

Privé: Woont in Oudenaarde (België). Vier kinderen uit eerdere relaties: Fae (27), Jakob (18), Arthur (10) en Viktor (8).

Werk: Was 25 jaar verzekeringsmakelaar. Nu promotor van 'natuurgeneeskunde tegen kanker'. Eigenaar van HealingPlantsbv, Yoeme cvba, H.VDD bv en de Private Stichting Jojoba R&D.

Diagnose en behandeling:

Diagnose hersentumor, laaggradig glioom graad 2 (januari 2015). Operatieve verwijdering in maart. In 2018 ontslagen van controles in het ziekenhuis. Herman eet volgens het tachtig-twintig-principe: tachtig procent groenten, twintig procent overig (vis, gevogelte, aardappelen en - heel weinig - vlees), veel noten, zaden en (gedroogd) fruit. Geen geraffineerde suikers en koezuivel, matig met alcohol. Volgt bloedgroependieet van Dr. Peter d'Adamo. Suppleert met Jojoba, Natriumbicarbonaat, een basisch mengsel dat de zuur-base balans ondersteunt en een homeopatisch middel dat de werking van spieren en zenuwstelsel ondersteunt. Ook: meer ontspanning, extra vitamine C, zink en vitamine D3 in de winterperiode.

» tankstation langs de snelweg. Ik leefde op snoepgoed, Red Bull en cola.”

Direct gooide hij alle suikers uit zijn dieet. Zijn (toenmalige) vrouw kookte meestal wel gezond voor de kinderen, maar nu kwamen er puntjes op de i: voornamelijk biologische voeding, veel groenten en fruit. En Herman at voortaan elke dag thuis.

Klassiek versus alternatief

Terwijl hij zich voorbereidde op de operatie verdiepte hij zich in leefstijl en gezonde voeding. “Hoe denken ze in de rest van de wereld over het bestrijden van ziektes? Wat me opviel was dat wat in België als ‘alternatief’ bestempeld wordt, in buurlanden en andere werelddelen soms helemaal niet alternatief is.” Zijn vertrekpunt werd: regulier of alternatief bestaat niet. “Er zijn wereldwijd sinds mensenheugenis ontelbaar veel manieren om een ziekte te benaderen en te bestrijden. De één vertrekt vanuit de ziekte zelf (symptomatisch), de ander vanuit de mens in zijn geheel (holistisch). Zo kreeg ik steeds meer weerzin tegen het behandeltraject met chemo- en radiotherapie dat na de operatie zou volgen. Het zou een gigantische aanslag zijn op mijn immuunsysteem. Een aanslag waardoor je nog minder bestand

bent tegen allerlei ziekten en eventuele bijkomende chemo-aanvallen.”

Jojoba

In dezelfde tijd ontmoette hij iemand met prostaatkanker die een supplement gebruikte van een werkend bestanddeel uit Jojoba, een noot uit de Sonorawoestijn die medicinaal wordt gebruikt door indianenstammen. Het toeval wilde dat een scheikundige die bij hem in de buurt woonde er onderzoek naar deed. “Simmondsine is het werkend bestanddeel uit de noot dat een angiogeneseremmend effect heeft. Het remt de groei van bloedvaten en dat werkt antikanker. Er was nog amper bewijs voor. Het enige bewijs was anekdotisch: een jongetje van zes jaar met hersenstamkanker dat van de artsen hooguit een half jaar kreeg, omdat de tumor op een onbehandelbare plek zat. Simmondsine was de laatste strohalm voor de ouders. Na vijftien maanden was de tumor met 75 procent geslonken. De jongen is inmiddels veertien jaar.”

‘Tien jaar lang leefde ik op snoep, Red Bull en cola.’

De operatie verliep goed. Het was een zogenoemde ‘wakker-operatie’, vertelt Herman. “Na het openen van de schedel maken ze je wakker om oefeningen te doen. Zo kunnen ze *real-time* zien welke cellen er nog werken en welke niet. Hersenen zijn gevoelloos, dus je voelt er verder niks van.” Herman herstelde vrij vlot. Daarna vroeg hij om uitstel van het chemotraject. De oncoloog vond het prima om drie maanden te wachten. In die tijd nam hij het Jojobasupplement. Elke drie maanden kreeg hij een scan en werden zijn bloedwaarden getest. Telkens was alles in orde en telkens vroeg hij om nog eens drie maanden uitstel. Zo gingen de jaren voorbij, tot hij na drieënhalf jaar ontslagen werd van de controles in het ziekenhuis.

Opnieuw leren voelen

In het ziekenhuis kreeg Herman één keer een negatieve reactie van een oncoloog.

Die voer tegen hem uit dat hij zijn lot niet in handen van kwakzalvers moest leggen. “Voor hem was chemotherapie de heilige graal. Terwijl toch uit wetenschappelijke studies of simpelweg uit de statistieken weinig bewijs kan worden geleverd dat chemo kanker geneest. Verlenging van het leven is het enige dat chemo-therapie te bieden heeft. Begrijp me niet verkeerd, ik geloof heus wel dat chemo veel kan betekenen voor sommige patiënten en voor sommige vormen van kanker. Maar je wordt er ook doodziek van. Vaker dan gedocumenteerd sterven patiënten niet aan de gevolgen van kanker, maar aan de gevolgen van een verzwakt immuunsysteem.”

Herman is blij dat hij zijn leefstijl radicaal omgooide. “Ik ben veertien kilo lichter en voel me energiekeker dan voorheen. Vóór de diagnose had ik energiedranken nodig om de dag fit en energiek door te komen, nu slaap ik veel meer en haal ik energie uit goede voeding. Ik bouw ook bewust antistressmomenten in mijn dag in. Als ik vroeger in de auto zat, was ik continu aan het bellen met klanten. Tegenwoordig blijft de telefoon uit. In de auto luister ik naar muziek. Daar geniet ik van.”

In het jaar dat hij de diagnose en de operatie kreeg begon hij met de avondopleiding aan de Europese Academie voor Natuurgeneeskunde. Daar leerde hij over het effect van voeding en het zelfherstellend vermogen van het lichaam. “Ik ontmoette er iemand die borstkanker had gehad en die een wellness-instituut was gestart voor mensen die ernstig ziek waren geweest. Zij raadde me massagetherapie aan om weer contact te krijgen met mijn gevoel. Door mijn drukke bestaan en de stress leefde ik volledig met mijn hoofd. Door de massages leerde ik letterlijk opnieuw contact maken met mijn lichaam. En via mijn lichaam met de rest van de wereld. Ik heb min of meer opnieuw leren voelen. Ik ben nu in staat veel beter te horen wat mijn lijf nodig heeft. Op het gebied van voeding, maar ook op het gebied van rust. Vroeger stond ik na vier uur slaap op om zo snel mogelijk weer aan het werk te gaan. Tegenwoordig zijn er dagen dat ik ‘s ochtends gewoon in bed blijf liggen als ik daar zin in heb.”